

lerne i § 152, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på den, som virker ved telegraf- eller telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige, jfr. § 152, stk. 3. Med samme straf som nævnt i stk. 1 straffes efter § 152, stk. 4, i den gældende straffelov, den, der uden tilladelse fra vedkommende offentlige myndighed videregiver eller uberettiget udnytter oplysninger hidrørende fra det offentlige, som han har fået eller skaffet sig under arbejde for en virksomhed, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige.

Den, der uden at have medvirket til gerningen, skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, der er fremkommet ved overtrædelse af bestemmelserne i stk. 1-4, straffes efter den gældende bestemmelse i § 152, stk. 5, med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel i indtil 1 år. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, kan straffen stige til fængsel i 3 år.

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 264 b straffes personer, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, eller som i medfør af offentlig beskikkelse eller anerkendelse udøver eller har udøvet et erhverv, såvel som sådanne personers medhjælpere, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder, når de røber privatlivet tilhørende hemmeligheder, der er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, medmindre de har været forpligtede til at udtale sig eller har handlet i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv. Det samme gælder, hvis de uberettiget udnytter sådan kendskab. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen, skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelsen.

4. Tavshedspligtsudvalgets flertal (hele udvalget bortset fra et medlem) har – jfr. redegørelsen for udvalgets overvejelser i betænkning 998/1984 om tavshedspligt, side 146-160 – ved en gennemgang af de gældende regler om tavshedspligt for personer i offentlig tjeneste eller hverv ikke fundet, at der kan påvises mangler ved reglerne, som begrunder en ændret vurdering af de grundsynspunkter, den nuværende retstilstand hviler på. Derimod har gennemgangen givet anledning til at foreslå reglerne ændret og præciseret på visse områder.

a. Tavshedspligten påhviler efter bestemmelserne i straffelovens § 152 og § 264 b personer, som »virker i offentlig tjeneste eller hverv«. Den nær-

mere afgrænsning af dette begreb har i praksis i visse tilfælde givet anledning til tvivl, og der har på en del områder vist sig at være behov for at udvide tavshedspligten til at omfatte personer, som ikke efter den gældende formulering er omfattet af bestemmelserne. Dette har medført, at der i tidens løb er fastsat en lang række tavshedsforskrifter, som alene eller i hvert fald i første række har haft til formål at præcisere eller udvide kredsen af personer, der er undergivet tavshedspligt.

Det vil efter udvalgsflertallets opfattelse være hensigtsmæssigt at ændre beskrivelsen af den personkreds, der er omfattet af tavshedspligten, på en måde, der bidrager til en afklaring af disse tvivlsproblemer og eventuelt samtidig overflødiggør nogle af de særlige præciserende og udvidende bestemmelser om tavshedspligt, der nu findes i særlovgivningen.

Efter flertallets opfattelse opnår man den klareste afgrænsning af reglerne om tavshedspligt ved – fremfor at lægge vægt på bestemte offentligretlige funktioner – som hidtil at beskrive de bestemte offentlige organer eller bestemte typer af offentlige organer, hvis personale m.v. er undergivet tavshedspligt. En sådan afgrænsning indebærer på den ene side, at det pågældende offentlige organs personale vil være omfattet af reglerne, selv om de funktioner, det udøver, ikke har særlig offentligretlig karakter, og på den anden side, at private, der udøver offentligretlige funktioner, falder uden for. Den førstnævnte konsekvens vil efter udvalgsflertallets opfattelse ikke kunne give anledning til særlige problemer, når henses til, at tavshedspligten for de personer, den omfatter, normalt kun vedrører, hvad der kan betegnes som fortrolige oplysninger. Derimod vil der ofte kunne være behov for at udvide tavshedspligten til personer, der udøver offentligretlige funktioner uden at have en sådan tilknytning til et offentligt organ, at de med sikkerhed uden videre er omfattet af tavshedspligten for personer i »offentlig tjeneste eller hverv«. Udvalget tænker her bl.a. på personer med tilknytning til de såkaldte særlige forvaltningsenheder og private, der udfører specielle opgaver for det offentlige.

Udvalgets flertal finder på denne baggrund, at det for det første bør sikres, at tavshedspligt for personer i offentlig tjeneste eller hverv omfatter alle, der virker i den offentlige forvaltning, herunder også offentligt ansatte forskere, samt personer, der er knyttet til de såkaldte særlige forvaltningsenheder eller som efter aftale udfører opgaver for det offentlige. Dernæst bør tavshedspligten udstrækkes eller kunne udstrækkes til forskellige grupper af personer, som uden formelt at virke i